

„Laat mij uw broeder zijn, uw vriend,” smeekte hij, toen zij te zamen den Godsakker verlieten.

Haar warme, treurige blik antwoordde.

.....

Een jaar was wederom verlopen en de nu gelukkige directeur van de Hoogere Burgerschool in eene groote stad verliet met zijne kleine vriendin andermaal het geliefde plekje, het dierbare graf.

„Anna,” fluisterde hij, „je hebt mij nooit meer iets verteld van die teekendoos; zeg, wat deedt je daarmee?”

Zij schudde het hoofd.

„Niets, niets; die staat in mijne kast.”

„Geef haar mij,” vroeg hij dringend; „geef ze mij; teekenen is voor mij eene liefhebberij; bij je broertje zou het hoogstwaarschijnlijk meer geworden zijn. Ik wil haar nu bezitten; ik wil je lief gezichtje schetsen, want dat behoort *mij* nu toe!”

Zij knikte en schoof haren arm verder in den zijnen.

